U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **L. T. N**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. 9. 2003, č. j. 36 Az 132/2003 - 27,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně ke Krajskému soudu v Brně dne 5. 11. 2004 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě (opravném prostředku) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 4. 2002, č. j. OAM-12557/VL-10-ZA05-2001. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů a bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Krajský soud řízení o žalobě zastavil podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), § 33 zákona č. 325/1999 Sb., neboť nebylo možno zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost bránila po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

Ze spisu vyplynulo, že stěžovatel obdržel napadené rozhodnutí krajského soudu dne 17. 10. 2003.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pátek 17. 10. 2003. Poslední den lhůty připadá na pátek 31. 10. 2003, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná ke krajskému soudu až dne 5. 11. 2004 byla tedy podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Jen pro úplnost je vhodné také uvést, že stěžovatel proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Brně již jednu kasační stížnost podal, a to dne 15. 6. 2004. Nejvyšší správní soud ji však neprojednával věcně, ale usnesením ze dne 16. 7. 2004, č. j. 2 Azs 264/2004 - 38, ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Právní moci uvedené usnesení nabylo dne 31. 8. 2004 (§ 54 odst. 4, § 55 odst. 5 s. ř. s.).

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. 3. 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu